

- 4) Artykuł 1 pkt 11 dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego, zmienionej dyrektywą Rady 2006/96/WE z dnia 20 listopada 2006 r., należy interpretować w ten sposób, że:
- krajowe przepisy ustawowe, które pięciokrotnie podwyższają kwotę zryczałtowanego podatku podlegającego zapłacie od użytkowania automatów do gier w salonach gier, a ponadto ustanawiają podatek proporcjonalny podlegający zapłacie od tej samej działalności, nie stanowią „przepisów technicznych” w rozumieniu tego przepisu oraz
  - krajowe przepisy ustawowe, które zakazują użytkowania automatów do gier poza kasynami, stanowią „przepisy techniczne” w rozumieniu tego przepisu, których projekty powinny być przedmiotem powiadomienia przewidzianego w art. 8 ust. 1 akapit pierwszy tej dyrektywy.
- 5) Celem art. 56 TFUE jest przyznanie jednostkom praw w taki sposób, że jego naruszenie przez państwo członkowskie, w tym naruszenie wynikające z działalności ustawodawczej tego państwa, rodzi dla jednostek prawo uzyskania ze strony tego państwa członkowskiego naprawienia szkody poniesionej w wyniku tego naruszenia w zakresie, w jakim wspomniane naruszenie jest wystarczająco istotne i istnieje bezpośredni związek przyczynowy między samym naruszeniem a poniesioną szkodą, czego ustalenie należy do sądu krajowego.
- 6) Celem art. 8 i 9 dyrektywy 98/34, zmienionej dyrektywą 2006/96, nie jest przyznanie jednostkom praw, a zatem ich naruszenie przez państwo członkowskie nie rodzi dla jednostek prawa do uzyskania ze strony tego państwa członkowskiego naprawienia szkody poniesionej w wyniku tego naruszenia na podstawie prawa Unii.
- 7) Okoliczność, że przepisy krajowe, takie jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, dotyczą dziedziny objętej kompetencjami państw członkowskich, nie wpływa na odpowiedzi, jakich należy udzielić na pytania przedstawione przez sąd odsyłający.

⁽¹⁾ Dz.U. C 142 z 12.5.2014.

**Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 11 czerwca 2015 r. – Association médicale européenne (EMA)/
Komisja Europejska**

(Sprawa C-100/14 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie – Klauzula arbitrażowa – Umowy Cocoon i Dicoems zawarte w ramach szóstego programu ramowego w dziedzinie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji, przyczyniającego się do utworzenia europejskiej przestrzeni badawczej i innowacji (2002 – 2006) – Nieprawidłowości – Wydatki niekwalifikowane – Rozwiązanie umów)

(2015/C 270/12)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Association médicale européenne (EMA) (przedstawiciele: A. Franchi, L. Picciano i G. Gangemi, avvocati)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Delaude i F. Moro, pełnomocnicy, wspierani przez D. Gulla, adwokata)

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Association médicale européenne (EMA) zostaje obciążona kosztami postępowania.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 129 z 28.4.2014.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 11 czerwca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugalia) – Lisboagás GDL, Sociedade Distribuidora de Gás Natural de Lisboa SA/ Autoridade Tributária e Aduaneira

(Sprawa C-256/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 9, art. 73, art. 78 akapit pierwszy lit. a) i art. 79 akapit pierwszy lit. c) – Podstawa opodatkowania – Wliczanie kwot opłat komunalnych za zajmowanie części podziemnej gruntu uiszczanych przez spółkę posiadającą koncesję na dystrybucję gazu w sieci do podstawy opodatkowania podatkiem VAT naliczanego od usług świadczonych przez tę spółkę na rzecz spółki zajmującej się sprzedażą gazu)

(2015/C 270/13)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Lisboagás GDL, Sociedade Distribuidora de Gás Natural de Lisboa SA

Strona pozwana: Autoridade Tributária e Aduaneira

Sentencja

Wykładni art. 9 ust. 1, art. 73, art. 78 akapit pierwszy lit. a) oraz art. 79 akapit pierwszy lit. c) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy dokonywać w ten sposób, że kwoty opłat takie jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, płacone na rzecz gmin przez spółkę posiadającą koncesję na dystrybucję gazu w sieci z tytułu korzystania ze składnika mienia komunalnego tych gmin, które następnie spółka ta przerzuca na inną spółkę, zajmującą się sprzedażą gazu, która ostatecznie przerzuca je na odbiorców końcowych, wlicza się – na podstawie art. 73 tej dyrektywy – do podstawy opodatkowania podatkiem VAT usług świadczonych przez pierwszą z tych spółek na rzecz drugiej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 303 z 8.9.2014.